

Rēzeknes valsts poļu ģimnāzijas
4.-6. klašu informatīvā avīzīte

Skolas Kedas

FEBRUĀRIS 2016

"Skolas Kedas"

SVEIKS, JAUNAIS LASĪTĀJ!

Ir skaists ziemas laiks. Februāris. Sveču mēnesis, sērsnu mēnesis vai puteņu mēnesis? Šis mēnesis ir ļoti bagāts ar tradīcijām, mīlestību, veselību, sniegiem, puteņiem un cerībām par pavasari. Aktīvi piedaloties skolas pasākumos, radās ideja dalīties pārdomās. Pārdomās par mūsu steidzīgo un darbīgo ikdienu. Februārī lējām sveces Sveču dienā, piedalījāmies „Aklaajā randiņā” Valentīndienā. Radošajā un atraktīvajā veselības dienā ēdām putras, spiedām sulas, dejojām zumbu un startējām stafetēs. Meteņos bērni ne tikai ēda pankūkas un piedalījās pilsētas sadancī, bet sacerēja pasakas, teikas un dzejoļus par godu pankūkām. Avīzes „Skolas Kedas” jaunie žurnālisti piedāvā izlasīt rubriku „Pašmāju zvaigzne”, kurā uzzināsi interesantus faktus par mūsu skolas direktori Valentīnu Šidlovsku. Lasiet, vērtējiet un piedāvājiēt savas idejas, lai skolas laiks nav pārpildīts tikai ar mācībām, bet radošu, jautru un interesantu darbošanos!

Tava "Skolas Kedas" komanda

Avīzes "Skolas Kedas" redakcija šogad darbu
uzsāk šādā sastāvā:

Evelīna Geikina, Airita Trukšāne, Nikola Žoīda, Daniels Smuļovs, Viktorija

Rozvjazova, Laura Trukšāne, Līna Diāna Kairiša, Ieva Puzirevska, Anastasija

Šerkina, Liliāna Avišāne, Rianda

Razumovska, Samanta Viļuma,

Loreta Indriksone.

Apsveicam jaunus žurnālistus!

Saturs

Jaunie žurnālisti	1
Pašmāju zvaigzne	2
Englesch corner	3
Ko par to domā tu... Eksperti runā	3
Vāru, vāru putriņu	4
Literārā lappusīte Radošā pankūka	5

Nāc un piedalies

arī Tu!

Ja vari uzrakstīt
interesantus

rakstus par
skolas dzīves
notikumiem!

Ja interesanti
fotografē vai
zīmē!

Raksti dzeju,
prozu!

Sastādi mīklas,
šarādes, anagrammas!

PAŠMĀJU ZVAIGZNE

Kāpēc Jūs kļūvat
par skolotāju?

Tāpēc, ka ļoti mīlu
bērnus.

Vai direktora amats
Jums ir izaicinājums?

Gan „jā”, gan „nē”. Tas ir
liels un atbildīgs pienā-
kums un smags darbs.

Pats labākais darbā ir.....

Tad, kad bērni ir smaidīgi,
atbildīgi, paklausīgi, čakli un
darboties griboši, bet skolotāji
radoši, atbildīgi, kuriem patīk
savs darbs.

Visi mēs pazīstam RVPĢ direktori Valentīnu Šidlovsku. 4.^b klases
skolēni dodas iepazīt viņas ikdienu...

Kādi mīnusi Jūsu darbā?

Neesam panākuši, ka sekmju
ziņā būtu I vietā starp 13
pilsētas vidusskolām. Pašlaik
esam otrie. Satrauc, ka ne
visi skolēni respektē skolotāju
norādījumus.

Kādu joku no dzīves, lūdzu....

...apspriede pie direktores. Kāds klauvē. „Esmu aizņemta! Iet sanāksme”.
Atkal klauvē. Saku, lai nāk iekšā. Ienāk 1. klases skolēni. „Kas notika?”
„Direktore, Jānītis Jūs apsaukā.” „Kā?” „Viņš saka, ka Jūs esat veca”.
„Tā arī ir!” Skolēni: „Nē, nē! Jūs neesat veca, Jūs tikai neesat jauna!”

Pret ko Jūs izturaties ar lielu
mīlestību?

Pret bērniem, saviem kolēģiem,
pret līdzcilvēkiem,
priekšniecību.

Lielākais dzīves piedzīvojums?

Rēzeknes pilsēta Goda pilsoņa
titula piešķiršana.

Dzīves moto...

Nekas nav dzīvē nepārva-
rams,
Ir smagums ceļams, šķēr-
slis projām veļams.
Jo darbs ir darāms,
Vien vajag drosmes,
ticības un spara.

Un turpmāk... ko
vēlaties vēl
sasniegt?

Nolicenzēt un ieviest jaunas iz-
glītības programmas skolā. Pie -
dalīties Valsts konkursā
„Pedagogam draudzīgākā skola”.
Ikdienā godīgi un atbildīgi
strādāt.

Ko patīk darīt ārpus
darba?

Lasīt un strādāt dārzā..

ENGLISH CORNER

A LETTER FROM VALENTINE

Let me introduce myself. My name is Valentine. I lived in Rome during the third century. That was long, long ago! At that time, Rome was ruled by an emperor named Claudius. I didn't like Emperor Claudius, and I wasn't the only one! A lot of people shared my feelings. Claudius wanted to have a big army. He expected men to volunteer to join. Many men just did not want to fight in wars. They did not want to leave their

wives and families. As you might have guessed, not many men signed up. This made Claudius furious. So what happened? He had a crazy idea. He thought that if men were not married, they would not mind joining the army. So Claudius decided not to allow any more marriages. Young people thought his new law was cruel. I thought it was preposterous! I certainly wasn't going to support that law! Did I mention

that I was a priest? One of my favourite activities was to marry couples. Even after Emperor Claudius passed his law, I kept on performing marriage ceremonies -secretly, of course. It was really quite exciting. Imagine a small candlelit room with only the bride and groom and myself. We would whisper the words of the ceremony, listening all the while for the steps of soldiers. One night, we did hear footsteps. It was scary! Thank goodness the couple I was marrying escaped in time.

I was caught. (Not quite as light on my feet as I used to be, I guess.) I was thrown in jail and told that my punishment was death. I tried to stay cheerful. And do you know what? Wonderful things happened. Many young people came to the jail to visit me. They threw flowers and notes up to my window. They wanted me to know that they, too, believed in love. One of these young people was the daughter of the prison guard. Her father allowed her to visit me in the cell. Sometimes we would sit and talk for hours. She helped me to keep my spirits up. She agreed that I did the right thing by ignoring the Emperor and going ahead with the secret marriages. On the day I was to die, I left my friend a little note thanking her for her friendship and loyalty. I signed it, "Love from your Valentine." I believe that note started the custom of exchanging love messages on Valentine's Day. It was written on the day I died, February 14, 269 A.D. Now, every year on this day, people remember. But most importantly, they think about love and friendship. And when they think of Emperor Claudius, they remember how he tried to stand in the way of love, and they laugh -because they know that love can't be beaten!

This month's task: unscramble the words

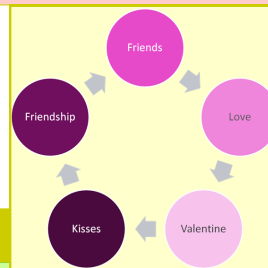
Scrambled Valentine's Day

1. uCdip_____
2. aVeltneni_____
3. acdr_____
4. dre_____
5. ueayFrrb_____
6. othcaeloc_____
7. igtff_____
8. orwar_____
9. oelv_____
10. ikpn_____

KO PAR TO DOMĀ TU?

EKSPERTI RUNĀ...

Luīze Bule(10g.): „Mēs meitenes arī neesam ideālas, bet tagad ne par to... Zēniem nevajadzētu meitenes apsmiet, bet būtu jābūt par rūpīgiem, pieklājīgiem džentlmeņiem. Ja meitene pakrīt - nesmieties, bet palīdzēt.”

Katrīna Kambala(10g.): „Savus klases zēnus es vēlos redzēt mīļus, jaukus, sirsnīgus. Manas klases zēni ir jautri, smieklīgi, dažreiz arī garastāvokļa bojātāji.”

Eduards Rimša (10g.): „Mūsu klases meitenes varētu būt jautrākas, pieklājīgākas, izpalīdzīgākas. Būtu labi, ja kāds puisis, piemēram, nevarētu izpildīt mājas darbus, viņas palīdzētu.”

Lauris Kuprijanovs (10g.):

„Meitenēm jābūt skaistām un gudrām.”

Rianda Razumovska (10g.): „Es vēlos, lai klasē zēni ir labsirdīgi, laipni, labi izturētos pret meitenēm. Lai zēni

teiktu mums labus vārdus.”

Ella Zlotņikova (10g.): „Es vēlos zēnus redzēt tīrus, saķemmētus un, lai beigtu darīt trakas lietas un nedusmotu skolotājas!”

Raitis Čuhnovs (10g.): „Meitenēm jābūt tādām, kādas viņas ir. Bet, lai būtu koptas. Ar koptām meitenēm gribēs draudzēties zēni”.

Rolands Geikins(10g.): „Vēlos, lai

klases zēni un meitenes būtu draudzīgākas, lai mums būtu vairāk draugu. Ja būsim draudzīgāki, klase kļūs kā komanda.”

Žaklīna Razumejeva(10g.): „Es gribētu, lai zēni būtu smaidīgi, izpalīdzīgi. Lai paliek tādi kā ir -smieklīgi un laimīgi!”

VĀRU, VĀRU PUTRIŅU...

BIEZPUTRIŅA, BIEZPUTRIŅA,
SALDĀ, SĀLĀ, KRĒMĪGĀ.
BĒRNIEM VIENMĒR GARŠO
VIŅA
PUSDIENĀS UN LAUNAGĀ.

PUTRA, PUTRA, AUZU PUTRA,
ES UN MAMMA ĻOTI GUDRA.
MANNA, MANNA, LIELĀ
VANNA.
ES TO PIEĒDOS KĀ ANNA.

ĒDIET PUTRU KATRU DIENU,
BŪSIET STIPRI, VESELI!
MANNA, AUZAS, RĪSIŅI-
TIE DOD SPĒKU VARENU!

Autori 5.b klases skolēni

4.^b veseli putrā!

Janvāra nogalē RVPĢ norisinājās veselības diena. Katrai klasei tā notika citādāk. Lūk, kā to pavadījām mēs, 4.^b klases skolēni.

Rīts sākās mierīgi. Kopā ar skolotāju skatījāmies video par roku higiēnu, uzzinājām, kā pareizi mazgāt rokas. Dziedājām, fantazējām un zīmējām par tīrajām rociņām. Darbi sanāca interesanti un ļoti krāsaini!

Dienas turpinājumā – zumba! Jautrie mūzikas ritmi ļāva mums izkustēties. Visiem bija jautri, varēja pasmaidīt gan par sevi, gan par klasesbiedriem.

Kas bija pēc tam? PUTRA! Klasē ēdām gardo mannu ar ievārījumu. Tad skatījāmies izzinošu prezentāciju un atbildējām uz skolotājas jautājumiem par putru. Mēs izveidojām 4.^b putras TOP 3: auzu pārslu, kukurūzas un mannas putras.

Laiks atkal izkustēties! Kas par veselības dienu bez sporta aktivitātēm. Mums ļoti patika stafetes un tautas bumba.

Dienas beigās runājām par veselīgu pārtiku un no pārtikas veikalu reklāmām veidojām veselīga uztura grozus. Diemžēl ar to mūsu jautrā un aktīvā diena bija galā.

Gan jau būs vēl...

Samanta Viļuma, 4.^b klase

Radošā pankūka

Metepi ir klāt!

Atkal Metepi ir klāt,
Svētki liksmie, garšgie!
Galdauti ir klāti balti,
Pankūku ir pilni galdi!
Tās ir plānas, biezas, apaļas
Arī treknas, lielas, saulainas!
Ar ievārijumu un biežpienu,
Varētu tās baudīt katru dienu!

Vladislavs Ivanovs

6.b klase

Pankūkas ceļojums

Reiz dzīvoja kāds izcils pavārs vārdā Džožepe. Džožepe strādāja smalkā restorānā Parīzē. Pavāram bija talants, jo viņš cepa kraukšķīgas un garšīgas pankūkas, kuras ļoti bija iecienījuši pircēji un tūristi. Daudziem apmeklētājiem likās, ka uz visas pasaules nav ne tuvu līdzīga pavāra, kurš mācētu pagatavot tik garšīgas pankūkas. Kādā pavisam parastā pirmdienā Džožepe kā jau parasti bija savā darbā, savā ierastajā vietā pie pankūku pannas. Kā jau katru dienu pavāram bija ļoti daudz pasūtījumu, un viņš neatstāja savu darba vietu ne uz brīdi, lai nedaudz atvilktu elpu. Pēc brīža virtuvē ieradās oficiants, kurš pazīgoja pavāram, ka kāds klients vēlas aprunāties ar pavāru Džozepi. Viņam neatlika nekas cits, kā vien iet, jo katrā restorānā bija svarīgi ievērot likumu, ka katra klienta vēlmi jāpilda. Dodoties prom, pavārs atvēra virtuves vēdlodziņu, lai izvēdinātu telpu. Kad pavārs bija prom, virtuvē ielidoja žagata un, pamanījusi dzelteno pankūku uz pannas, nodomāja, ka tā ir spīdīga poga un aiznesa sev līdz. Žagata, knābī satvērusi pankūku, laidās pāri neskaitāmiem tīrumiem un ziedošām plāvām. Viņa lidoja virs spoži zilajiem ezeriem, zaļajiem mežiem, un tad pēkšņi, lidodama pāri kādai plavai, virs kuras spoži mirdzēja varavīksne visās krāsās, nejauši nokrita pankūka. Pankūka uzkrita varavīksnes spoži dzeltenajai krāsai. Žagata centās saskatīt nokritušo pogu, taču to neatrada. Pēc kāda laika papūta vējš un uzpūta pankūku uz mākoņa maliņas. Tā atradās tik tuvu saulei, ka pārvērtās par mazu oglīti. Tā šī mazā oglīte sapņo, ka kādreiz varēs kļūt tikpat spoža kā mirdzošā bumba debesīs.

Loreta Indriksone 6.b klase

Mazā pankūka

Reiz dzīvoja skaista, plāna pankūka. Viņai bija 2 draugi- krējums un ievārijums. Pankūciņai bija neatklāta slimība, tādēļ viņa neauga. Tas viņai netraucēja būt skaistai un gudrai. Viņas vecāki gribēja, lai pankūciņa augtu bieza jo bieza. Viņi sauca ārstus, bet pankūciņa kā neauga, tā neauga. Ārsti bija gan lieli, gan mazi, gan veci, gan jauni, gan gudri, gan pamulķi. Kādas tik zāles viņa nelietoja- gan košļājamās, gan dzeramās, gan sūkājamās, gan pulverišos. Nekas nelīdzēja. Tad pēc kāda laika ieradās skaists pankūku dakteris un teica: „Pankūciņa neaug, jo nelieto rauga tabletes.” Pankūciņa pagaršoja tās un sāka ļoti ātri augt. Kad pankūka izauga, viņa apprecējās ar dakteri un dzīvoja ilgi un laimīgi.

Andris Krasovskis 5.b klase

Vecenītes brīnumdarbs

Kādreiz cilvēkiem mājās bija tumšs un vēss. Kādā no mājīgām dzīvoja vecītis un vecenīte. Vecītis sēdēja un domāja, kā lai saulīti iemāna mājās. Tad istabiņa būtu gaiša un silta. Tā viņš sāka citīgi domāt, bet rokas nevarēja iztikt bez darba. Tā nu, lai rokas nodarbinātu un lai domas labāk raisās, vecītis, laukā sēžot, no koka greba blodiņu. Domas pārāk nerosījās, bet blodiņa sanāca dikti smuka. Tad vecītis to nolika mājas uz galda, bet vecenīte sāka domāt, kā palīdzēt vecītim, jo palika viņa dikti žēl. Arī viņa nevarēja sēdēt bez darba, bet rokas pašas sāka darboties ar dažādiem produktiem-miltiem, olām, pienu. Tad vecenīte nez kāpēc neko nevarēja izdomāt. Sāka jau krēslot, un viņa nolēma

iekurt krāsni un nevilus sāka cept no mīklas pannā plānas bliņas. Vakarā istabā ienāca vecītis un nespēja vien nopriecāties- mājās gluži kā saulīte ienākusi-bija silti un ļoti garšīgi smaržoja vecenītes gatavotās vakariņas. Tā kā bliņas bija ceptas uz pannas, vecītis iesaucās: „Kādas gardas pankūkas.” Tās izskatījās kā mazas saulītes. No tā laika pankūkas arī ieguva savu vārdu- pankūkas.

Ritvars Adijāns 5.b klase

Pankūku planēta Nāma Nāma

Reiz dzīvoja trīs māsas- Ola, Milti, Piens.
Trīm māsām nebija ko darīt, un viņas izdomāja radīt kaut ko jaunu.

Katra no sevis ziedoja drusku mazu daļiņu. Tad atnāca mamma karote. Viņa visu samaisa un teica: "Vajag pasaukt sāli un cukuru." Atnāca sāls un cukurs, ziedoja drusku garšas no sevis.

Tad viņi pasauca vectēvu pannu. Ielēja vecmammu eļļu un sāka cept. Sācēpot katrs pagaršoja un izbrīnījās. Cik debešķīgas pankūkas mums sanāca!

Un katru sestdienu viņi cepa pankūkas. Kādu dienu pankūka sāka runāt. Visi radi un draugi bija pārsteigti. Pankūka teica: "Burvis sviests man iedvesa dzīvību."

Visa ģimene nolēma sadraudzēties ar pankūku. Kopš tā laika uzradās jauna planēta, kuras nosaukums bija Nāma Nāma Pankūciņa.